

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: SČS, z.s., IČO 65265157
sídlem Riedlova 919, Desná III, 468 61 Desná

proti
žalovanému: Správa státních hmotných rezerv
sídlem Šeříkova 616/1, 150 85 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Správy státních hmotných rezerv ze dne 24. 2. 2021 č. j. 02809/21-SSHR/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal u Městského soudu v Praze zrušení shora označeného rozhodnutí předsedy Správy státních hmotných rezerv (dále též „*předseda žalovaného*“), jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Správy státních hmotných rezerv (dále též „*žalovaný*“) ze dne 4. 2. 2021 č. j. 01367/21-SSHR. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*InfZ*“) odmítl žádost žalobce ze dne 20. 1. 2021, který požadoval informaci, jaké množství motorové nafty a automobilového benzínu, které se nachází v hmotných rezervách, bylo ročně obnovováno v letech 2010 až 2020, z důvodu, že se jedná o utajovanou informaci.
2. Ze správního spisu v předmětné věci vyplývají tyto podstatné skutečnosti:
3. Dne 20. 1. 2021 žalobce, tehdy žadatel, požádal podle InfZ žalovaného o informaci, a to „*a. sdělení, jaké množství motorové nafty umístěné v hmotných rezervách bylo ročně obnovováno v letech 2010 až 2020, b. sdělení, jaké množství automobilového benzínu umístěného*

v hmotných rezervách bylo ročně obnovováno v letech 2010 až 2020. Informace prosíme zpracovat po jednotlivých letech.“

4. Dne 4. 2. 2021 žalovaný rozhodnutím č. j. 01367/21-SSHR požadovanou informaci odmítl podle § 15 odst. 1 InfZ, jelikož se jedná o utajovanou informaci. Odkázal na § 7 InfZ a § 139 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZOU“), s tím, že podle nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací (dále též „nařízení vlády“), přílohy č. 15 nazvané *Seznam utajovaných informací v oblasti působnosti Správy státních hmotných rezerv*, pořadového čísla 2. nazvaného *souhrnné plány nákupu, prodeje a obměn materiálů hmotných rezerv* se stupněm utajení „V“ (dále též „souhrnné plány“), se jedná o informaci, která se řadí pod pojem souhrnné plány, neboť pojem „obnovováno“, který uvedl žadatel, spadá pod *nákup*, nebo *prodej* či *obměnu*. Žadatel neuvedl důvod či účel, pro který je informace požadována. Proti tomuto rozhodnutí žadatel podal rozklad, o němž rozhodl předseda žalovaného napadeným rozhodnutím.
5. Napadeným rozhodnutím předseda žalovaného potvrdil rozhodnutí žalovaného a s jeho obsahem se ztotožnil. Doplnil, že požadovaná informace je obsažena v souhrnných plánech, které pravidelně tvoří žalovaný a ve vyhrazeném režimu je předkládá v souladu s přílohou č. 15 nařízení vlády k odsouhlasení vládě ČR. Skutečnosti uvedené v souhrnných plánech na sebe navazují a prolínají se, lze z nich vyčíst navazující trendy nákupů a prodejů. Jejich všeobecná znalost by mohla být nevýhodná pro zájmy České republiky ve smyslu zákonné definice stupně Vyhrazené, za které jsou považovány informace, jestliže jejich vyžazení neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy ČR. Ačkoli žadatel nepožaduje vlastní souhrnné plány, požadovaná informace se v nich nachází.
6. Proti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů žalobce brojí podanou žalobou.
7. V žalobě předně žalobce namítá, že požadovaná informace o obměnách hmotných rezerv provedených v minulých letech není utajovanou informací ve smyslu § 7 InfZ ani ZOU. Podle žalobce požadovanou informaci nelze podřadit pod přílohu č. 15, pořadové číslo 2. nařízení vlády, jelikož utajovanou informací jsou toliko souhrnné plány. Současně z textu nařízení vlády vyplývá, že utajení se týká informace do budoucna, kdežto žalobcem požadovaná informace se týká obměn pohonných hmot realizovaných v minulosti. S informacemi, které nejsou utajované, může žalovaný nakládat „opatrně“, ale nemůže je bez zákonné opory označovat za utajené. Množství ropných produktů a pohonných hmot uskladněných v hmotných rezervách nelze považovat za utajovanou informaci i proto, že jejich množství je dáno evropskými předpisy. Obnovu hmotných rezerv považuje žalobce za technologickou záležitost, jelikož objem „starých“ pohonných hmot se vymění za „nové“ bez změny skladovaného množství. Byť žalovaný v rozhodnutí uvádí, že by mohlo dojít k újmě, nespecifikuje, jakou újmu by poskytnutá informace mohla způsobit České republice, rovněž případná ekonomická újma by musela být odůvodněna. Žalobce dále poukazuje na to, že není možné dovodit mechanismus újmy, když obnova hmotných rezerv je zajišťována jedinou firmou, která nakupuje pohonné hmoty i mimo veřejnou soutěž. Z jejích nákupů není zřejmé, jaká část jde pro obchodní účely této firmy a jaká část jde do obnovy hmotných rezerv. Ve většině evropských zemí je požadovaná informace v podstatě veřejně dostupná. Žalobce připomíná, že žalovaný do médií poskytuje informace o hodnotě uskladněného materiálu nebo probíhajících či plánovaných obměnách, které sice nejsou detailní a netýkají se ropných produktů, ale demonstrují, že

ani zveřejnění plánu nelze považovat ve vztahu k budoucím nákupům za neměnné podle nařízení vlády.

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl zamítnout jako nedůvodnou. Podle InfZ i podle ZOUI shledal, že požadovaná informace je utajovaná a nelze ji poskytnout. Je tomu tak proto, že podle § 139 ZOUI vláda vydala nařízení, jímž stanovila seznam utajovaných informací, v příloze č. 15 požadovaná informace patří pod pořadové číslo 2. Z tohoto důvodu informaci podle § 7 InfZ žalovaný neposkytl. Požadovaná informace je obsažena v souhrnných plánech, tento dokument žalovaný pravidelně tvoří a ve vyhrazeném režimu předkládá v souladu s přílohou č. 15 nařízení vlády k odsouhlasení vládě České republiky. Ve vyhrazeném režimu zůstává požadovaná informace i po uplynutí období, pro které byla vytvořena, jelikož skutečnosti uvedené v souhrnných plánech se prolínají a navazují na sebe. Odtajněním souhrnných plánů by šlo z nich vyčíst navazující trendy nákupů a prodejů, jejich všeobecná znalost by mohla být nevýhodná pro zájmy České republiky ve smyslu zákonné definice stupně Vyhrazené, za které jsou považovány informace, jestliže jejich vyzrazení neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky. Žalovaný nesouhlasí se žalobcem, že uplynutím příslušného roku, pro který je souhrnný plán vytvořen, přestává být požadovaná informace utajovanou. Žalovaný jako zpracovatel informace ji neodtajnil, neboť s ohledem na uvedené existují relevantní důvody pro ponechání informace v režimu utajení vyhrazené. Současně žalovaný odkázal na trestný čin ohrožení utajované informace podle § 317 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „TrZ“).
9. Žalobce v replice doplnil, že nežádá o informaci ze souhrnných plánů, požaduje informaci o obměně pohonných hmot v minulých letech. Je pravděpodobné, že obměna se nemusí shodovat se souhrnnými plány. Poukazuje na přílohu 18 nařízení vlády, z níž dovodil, že „plán“ se vztahuje k budoucnosti, což považuje za informaci utajovanou, ale obsah zprávy týkající se „realizace, zprávy či vyhodnocení“, se vztahuje k minulosti. Poznámku o trestněprávní úpravě nepovažuje žalobce za příhodnou.
10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žádná ze stran nepožadovala, aby soud jednání nařídil, soud shledal tudíž jejich souhlas za konkludentní.
11. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
12. Podle § 7 věta první InfZ *je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy (ZOUI) označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne.*
13. Podle § 139 odst. 1 ZOUI *Úřad (Národní bezpečnostní úřad) zpracovává návrh seznamu utajovaných informací. Seznam utajovaných informací vydá vláda svým nařízením.*
14. Podle přílohy č. 15 nařízení vlády nazvané *Seznam utajovaných informací v oblasti působnosti Správy státních hmotných rezerv* jsou pod pořadovým číslem 2. *souhrnné plány nákupu, prodejů a obměn materiálů hmotných rezerv* označeny stupněm utajení „V“.
15. Městský soud v Praze věc posoudil takto:
16. V dané věci je třeba předně řešit dílčí otázku, zda požadovaná informace týkající se množství motorové nafty a automobilového benzínu, které se nacházejí v hmotných

rezervách, je informací podle pořadového čísla 2. přílohy č. 15 nařízení vlády. Jinými slovy, zda motorová nafta a automobilový benzín jsou či nejsou materiály hmotných rezerv.

17. K této otázce soud konstatuje, že hmotné rezervy, které jsou vlastnictvím státu, tvoří vybrané základní suroviny, materiály, polotovary a výrobky, určené pro zajištění obranyschopnosti a obrany státu, pro odstraňování následků krizových situací a pro ochranu životně důležitých hospodářských zájmů státu. Jsou vytvářeny na základě požadavků krizových plánů ústředních správních úřadů, jimiž jsou Ministerstvo obrany, Ministerstvo průmyslu a obchodu, a Ministerstvo zemědělství. Prioritním úkolem v oblasti hmotných rezerv je tvorba a udržování nouzových zásob ropy a vybraných ropných produktů v množství a struktuře, která odpovídá požadavkům zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy v platném znění, kterým byla do právního řádu ČR převzata Směrnice rady č. 2009/119/ES. Další skupinu hmotných rezerv tvoří průmyslové suroviny a zemědělské a potravinářské komodity. Tato skupina hmotných rezerv však není předmětem posouzení v právě projednávané věci [viz zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů]. Tvorba hmotných rezerv je součástí systému krizového plánování. Základním plánovacím dokumentem pro tvorbu hmotných rezerv je Plán vytváření a udržování státních hmotných rezerv k zajištění bezpečnosti České republiky, jehož přílohou je seznam položek hmotných rezerv a jejich minimálních limitů a orientačních cílových stavů. Tento plán se sestavuje zpravidla na dvouleté období. Po jeho projednání v meziresortní komisi předsedy Správy pro tvorbu státních hmotných rezerv a Bezpečnostní radě státu jej schvaluje vláda České republiky. Při pořizování hmotných rezerv je podkladem schválený plán pořizování hmotných rezerv, který je vytvářen na základě předpokládaných potřeb k zajištění chodu státu, jeho ekonomiky a zásobování obyvatelstva v době krizových stavů, a požadavek na tvorbu hmotných rezerv uplatňují zmiňované resorty obrany, zemědělství a průmyslu a obchodu. Seznam položek hmotných rezerv, jejich minimální limity a orientační cílové stavy schvaluje vláda České republiky. Samostatnou skupinou v rámci hmotných rezerv jsou nouzové zásoby ropy a vybraných ropných produktů, které jsou vytvářeny na základě již zmiňovaného zákona č. 189/99 Sb.
18. Hmotné rezervy jsou tvořeny třemi základními skupinami zásob: 1) ropa a ropné produkty jako součást systému ropné bezpečnosti České republiky (funkce systému, skladba zásob a jejich množství, jsou určeny evropskou legislativou i obecně závaznými právními předpisy České republiky); 2) základní potravinářské komodity vytvořené na základě požadavku Ministerstva zemědělství a Ministerstva obrany; a 3) základní suroviny průmyslového charakteru vytvořené na základě požadavku Ministerstva průmyslu a obchodu.
19. Z uvedeného vyplývá první dílčí závěr, že motorová nafta a automobilový benzín (souhrnně také „komodity“), které jsou uskladněné v hmotných rezervách, jsou materiály hmotných rezerv.
20. V dané věci není sporu o tom, že „obměnou“ má na mysli žalobce pojem „obnovováno“, který v požadavku o informaci užil. Ze shora citované definice vyplývá, že souhrnné plány nákupu, prodeje a obměn materiálů hmotných rezerv, v daném případě motorové nafty a

automobilového benzínu, podléhají stupni utajení „V“. Otázka „vyhrazení“ také není předmětem sporu.

21. Další dílčí otázkou proto je, zda slovní spojení *souhrnné plány nákupu, prodeje a obměn materiálů hmotných rezerv*, tedy v daném případě motorové nafty a automobilového benzínu, užitá pod pořadovým číslem 2. přílohy č. 15 nařízení vlády, měl zákonodárce na mysli ve vztahu k současnosti, budoucnosti, či i k minulosti. Žalobce v daném případě požadoval informaci z minulosti, z předchozích období let 2010 až 2020.
22. K uvedené otázce soud považuje za vhodné připomenout, že žalobce žádostí ze dne 20. 1. 2021 požaduje informace o výše uvedených komoditách za roky 2010 až 2020, tedy nikoli pro rok 2021, v němž žádost podal, nýbrž za předchozích deset let zpětně.
23. Jak vyplývá z textu pořadového čísla 2. přílohy 15, která obsahuje seznam utajovaných informací v oblasti působnosti Správy státních hmotných rezerv, má informace uvedená pod pořadovým číslem 2. text ve znění: „*souhrnné plány nákupu, prodeje a obměn materiálů hmotných rezerv*“. Z takto koncipovaného textu podle jazykového výkladu dle soudu vyplývá, že se jedná o informace týkající se určitého blíže nespecifikovaného množství těch souhrnných plánů o nákupu, prodeji a obměnách materiálů hmotných rezerv, které se staly v minulosti, jsou nyní aktuální a současně teprve nastanou. Pokud by zákonodárce (v daném případě vláda České republiky) nechtěl poskytnout ochranu již proběhlým minulým souhrnným plánům, pak by takto výslovně v textu učinil, tedy uvedl, že proběhlým minulým souhrnným plánům se ochrana neposkytuje. Soud se proto ztotožnil s argumentací předsedy žalovaného uvedenou na str. 4 napadeného rozhodnutí, že souhrnné plány na sebe navazují, mohou se prolínat a lze z nich vyčíst navazující trendy nákupů a prodejů, proto mají i příslušný stupeň utajení (který strany nesporují). Nad rámec uvedeného lze dodat, že soud ověřil ze spisového materiálu, který žalovaný označil za vyloučený z nahlížení, a jenž byla opatřením předsedy senátu podle § 45 odst. 3 věty druhé s. ř. s. vyloučena z nahlížení, že původce informace o souhrnných plánech nákupu, prodeje a obměn materiálů hmotných rezerv informací ve stupni utajení „V“ žalobci, který nedisponuje žádným stupněm bezpečností prověrky (jinými slovy nemá k utajované informaci oprávněný přístup), informace neodtajnil. Lze se rovněž ztotožnit se žalovaným, že všeobecná znalost požadovaných informací by mohla být nevýhodná pro zájmy České republiky ve smyslu zákonné definice stupně vyhrazené, za které jsou považovány informace, jestliže jejich vyjádření neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky.
24. V replice žalobce poukázal na Přílohu č. 18 nařízení vlády, ze které dovozuje jazykový výklad odlišný. K této námitce soud uvádí, že nařízení vlády obsahuje celkem 20 samostatných příloh se seznamy utajovaných informací, z nichž první obsahuje obecnou část pro všechny oblasti a ve zbylých devatenácti je uveden seznam utajovaných informací pro jednotlivé oblasti působnosti různých ministerstev, či jiných ústředních státních orgánů. Pokud by zákonodárce měl na mysli unifikaci utajovaných informací, pak by jednotlivým ústředním orgánům nestanovil tento seznam utajovaných informací jednotlivě pro každého zvlášť, s jednotlivými oblastmi působnosti v tom kterém odvětví.
25. Soud konstatuje, že o utajovanou informaci ve vztahu k předmětné komoditě se podle ZOUI jedná, jsou-li současně naplněny tyto znaky: zaznamenání informace na jakémkoli nosiči, označení informace za utajovanou podle ZOUI, uvedení informace v seznamu utajovaných informací v nařízení vlády (č. 522/2005 Sb.), potenciální riziko, že by její

vyzrazení či zneužití mohlo způsobit zájmu České republiky újmu, či bylo-li by to pro zájem České republiky nevýhodné [§ 2 písm. b) ZOUJ]. Soud shledal, že tyto znaky byly naplněny. Předmětná informace je zaznamenána na nosiči, jímž v daném případě budou nosiče, na nichž jsou zaznamenány dodávky uvedené komodity a její skladování a platba žalovaným za ně. Informace je označena v souladu s ustanovením § 139 ZOUJ; motorová nafta a automobilový benzin jsou materiály hmotných rezerv ve smyslu pořadového čísla 2 přílohy č. 15 nařízení vlády; k tomuto existuje potencionální riziko, že všeobecná znalost požadovaných informací, tedy jaké množství motorové nafty a automobilového benzínu, které se nacházejí v hmotných rezervách, bylo v jednotlivých letech 2010 až 2020 ročně obměněno, by mohla být nevýhodná pro zájmy České republiky ve smyslu zákonné definice stupně Vyhrazeno, za které jsou považovány informace, jestliže jejich vyzrazení neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky (ekonomické, politické). V dané věci soud neshledal svévolné utajování informací, které zákonné podmínky utajení nenaplnují.

26. Soud ověřil a uvážil důvodnost odmítnutí informace žalovaným jako povinným subjektem na základě obsahu spisu žalovaného, zejména seznal z té části, která byla označena za vyloučenou z nahlížení, že ve vztahu k požadované informaci, je její utajování důvodné. V utajovaném spisu žalovaného byly uvedeny informace, na jejichž základě bylo rozhodnuto předsedou žalovaného o důvodném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Soud v tomto směru postupoval v souladu s ustálenou judikaturou (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2008 č. j. 2 As 31/2007-107, ze dne 24. 4. 2008 č. j. 2 As 41/2007-58, ze dne 25. 11. 2011 č. j. 7 As 31/2011-101, či ze dne 11. 1. 2017 č. j. 3 As 58/2016-45). Podřazení informací v ní uvedených pod položku seznamu utajovaných informací v oblasti působnosti Správy státních hmotných rezerv (v daném případě tvořící přílohu č. 15 nařízení vlády, pořadové číslo 2.), se zhodnocením, že zveřejnění informace může mít negativní dopad na zájem České republiky, stačilo dovodit jako potencionální riziko. Soud se proto s uvedenými závěry v napadeném rozhodnutí shoduje.
27. Při tzv. testu proporcionality soud současně zvážil rovnováhu mezi dvěma legitimními, avšak navzájem protichůdnými zájmy, jímž je na jedné straně zájem individuálního žalobce na zajištění spravedlivého procesu, jehož žádost o informace byla odmítnuta (čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod), a na straně druhé zájem žalovaného, resp. vlády České republiky, na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu, jímž je uchování informací týkající se obměn motorové nafty a automobilového benzínu jako materiálů hmotných rezerv, v letech 2010 až 2020, které žalobce požadoval zpracovat ročně. Právo žalovaného převážilo nad individuálním právem žalobce znát požadovanou utajovanou informaci, která je součástí obsahu informací množiny souhrnných plánů. Na podporu uvedeného lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2016 č. j. 4 As 1/2015-40. Soud se proto nemohl ztotožnit se žalobcem, že utajovanou informací jsou toliko a jen souhrnné plány.
28. Soud dospěl k závěru, že požadovaná informace má charakter informace utajované, naplňuje materiální i formální znaky předepsané zákonem [§ 2 písm. a) ZOUJ]. Formální znaky jsou dány nařízením vlády a ust. § 139 uložilo Národnímu bezpečnostnímu úřadu, aby zpracoval návrh tohoto seznamu, a stanovil základní požadavek na obsah seznamu, který má klasifikovat jednotlivou utajovanou informaci určitého druhu do jednoho či více stupňů utajení podle § 4 ZOUJ. Legislativce v daném případě zmocnil vládu České republiky, aby u předmětné kategorie utajovaných informací *a priori* určila také materiální

znak, resp. stanovila meze, v nichž se určení materiálního znaku pro posuzovanou kategorii utajované informace má pohybovat, protože stanovení stupně utajení se odvíjí od intenzity újmy, resp. nevýhodnosti, pro zájmy České republiky, jímž je stupeň vyhrazené. V projednávané věci pro informaci utajené pod stupněm Vyhrazené postačí toliko případná obava z negativního dopadu zveřejnění informace na zájem České republiky, jímž může být např. ekonomický či politický zájem státu k zamezení nekontrolovatelného zvyšování cen komodity či doplnění potřebných zásob pro případ vyvstalé akutní potřeby komodity.

29. Napadené rozhodnutí o odepření informace podle § 7 InfZ splňuje podle soudu zákonem požadované atributy. Obsahuje kromě odkazu na příslušná ustanovení ZOUI a nařízení vlády i důvody, pro které informace vyžaduje utajení. Z jeho obsahu je zřejmé, že předmět žádosti svým obsahem fakticky odpovídá dané položce nařízení vlády, a v čem spočívá riziko ohrožení zájmů státu. Z odůvodnění vyplývá, že informace je utajena v souladu se zákonem, nejde o svévolné utajení skutečností, které zákonné podmínky utajení nenaplnují. Nelze se proto ztotožnit se žalobcem, že postačí s informací nakládat jen „opatrně“, neboť požadovaná informace podléhá určitému režimu utajení, jak je shora uvedeno, režimu Vyhrazené.
30. Žalobce dále v obecné poloze namítá, že množství ropných produktů a pohonných hmot je dáno evropskými předpisy, a proto je nelze považovat za utajenou informaci. K takto koncipované námitce soud uvádí, že s ohledem na zásadu dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy bez souvislosti se skutkovými výtkami. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-58). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Soud s ohledem na uvedené proto pouze připomíná, že požadovaná informace patří do informací z okruhu utajovaných a žádný rozpor s evropskými předpisy soud nezjistil.
31. Dále žalobce tvrdí, že obnovu hmotných rezerv považuje za technologickou záležitost, jelikož objem „starých“ se vymění za „nové“ bez změny skladovaného množství. S takovouto úvahou se lze sice ztotožnit, avšak obměněné množství materiálů hmotných rezerv ve smyslu pořadového čísla 2. přílohy č. 15 nařízení vlády i nadále podléhá režimu utajovaných informací.
32. Pokud dále žalobce uvádí, že jediná firma, kterou ani blíže neoznačil ani neztotožnil, nakupuje pohonné hmoty i mimo veřejnou soutěž, a z jejích nákupů není možné zjistit, jaká část jde pro obchodní účely firmě a jaká část jde do hmotných rezerv, pak takovouto námitku soud považuje za irelevantní a čistě spekulativního charakteru, jehož obsah nelze posoudit. Stejně tak nelze vypořádat tvrzení žalobce, že ve většině evropských zemí je požadovaná informace v podstatě veřejně dostupná. Takto obecné tvrzení žalobce je pro rozhodnutí ve věci zcela irelevantní.

33. Soud se neztotožnil ani s dalším tvrzením žalobce, že i když v médiích se zveřejňují informace o hodnotě uskladněného materiálu, byť nejsou detailní a netýkají se ropných produktů, lze do budoucna změnit zveřejnění souhrnných plánů. Jde o hypotetickou úvahu žalobce, která není pro rozhodnutí v posuzované věci relevantní.
34. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
35. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
36. Pro úplnost soud dodává, že předmětnou věc projednal a rozhodl v přednostním pořadí, neboť pro takový postup shledal závažný důvod, kterým je povaha projednávané věci, resp. požadovaných informací.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

